

De Ster.

Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der laatste Dagen.

„En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot
eene getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen.” MATTH. 24: 14.

No. 5.	Abonnementsprijs per jaar:	1e Jaargang
1 OCTOBER.	Nederland 90 cts., Amerika \$ -50.	1896.

REDEVOERING, door Ouderling B. H. ROBERTS,

GEHOUDEN IN DEN TABERNAKEL TE SALT LAKE CITY, DEN
26sten AUGUSTUS 1896.

Ik zal een gedeelte van den tweeden brief van den Apostel Paulus aan de Thessalonicensen lezen, beginnende met het tweede hoofdstuk:

En wij bidden u, broeders! door de toekomst onzes Heeren Jezus Christus en onze toevergadering tot Hem.

Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven. alsof de dag van Christus aanstaande ware.

Dat u niemand verleide op eenigerlei wijze: want die komt niet, tenzij, dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mensch der zonde, de zoon des verderfs;

Die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzoo, dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertoonende, dat hij God is.

Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb?

En nu, wat hem wederhoudt weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijnen eigen tijd.

Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alreede gewrocht; alleen, die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.

En als dan zal de ongerechtige geopenbaard worden, dien de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

Hem, zeg ik, Wiens toekomst is naar de werking des Satans, in alle kracht en teekenen, en wonderen der leugen;

En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarom, omdat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.

En daarom zal God hun zenden eene kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden gelooven;

Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid."

Ik heb deze Schriftuurplaatsen gelezen, omdat zij over een zeer gewichtig onderwerp handelen, een onderwerp met hetwelk het groote werk der laatste dagen ten nauwste verbonden is. Het is eene profetie, uitgesproken door den grooten Apostel der Heidenen, verklarende, dat voor de komst van den dag des Heeren, wanneer Hij zoude komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, om een ieder te vergelden naar zijne werken, de macht van Lucifer openbaar zoude worden op aarde, en dat eene macht, niet van God, zich zoude verheffen „boven alles, wat God genaamd en als God vereerd wordt, alzoo, dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten."

Dit is niet de eenige voorspelling over dit onderwerp, die ons de groote Apostel heeft achtergelaten. Het scheen bijna altijd voor zijn geest te zijn en in bijna elken zendbrief, welken hij aan de heiligen zond, spreekt hij een weinig over hetzelfde. Toen hij van zijne tweede groote zending terugkeerde, en op weg naar Jeruzalem door Ephese kwam, ontbood hij al de ouderlingen, opdat hij tot hen zoude kunnen spreken. Toen hij hun ontmoette, sprak hij hun over hunne plichten, als opzieners over de kudde van Christus — eene plaats, welke hun door de inspiratie van den Heiligen Geest was gegeven; en hij waarschuwde hen, acht op de kudde van Christus te hebben, „want", zeide hij, „ik weet, dat na mijn vertrek zware wolven tot u zullen inkomen, die de kudde niet sparen."

Gij herinnert u allen de groote vermaning, welke hij tot zijnen geliefden Timotheus zond, wanneer hij zeide aan te houden tijdig en ontijdig, te prediken, te wederleggen, te bestraffen en te vermanen in alle lankmoedigheid, „want", zeide hij, „er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar kitelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zich zelve leeraars opgaderen naar hunne eigene begeerlijkheden, en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden en zich keeren tot fabelen."

Zoo zijn de zendbrieven en waarschuwingen van dezen Apostel gevuld met voorspellingen aangaande een afwenden van de waarheid en het opstaan van eene macht op aarde, welke antichrist genoemd zoude worden.

Zulke voorspellingen vinden wij niet alleen in de schriften van Paulus, maar in al de brieven, in al de levensbeschrijvingen, welke het Nieuwe Testament uitmaken, vinden wij plaatsen, welke betrekking op hetzelfde groote onderwerp hebben; zoodat wij tot de gevolgtrekking worden gedreven, dat, of de kinderen der men-

schen, tot welke dié bedeeling van het Evangelie werd gegeven, ontrouw aan dezelve zouden worden, de wetten zouden overtreden, de inzettingen zouden veranderen en het eeuwig verbond zouden vernietigen, óf, dat de groote menigte van geïnspireerde voorspellingen, aangaande dit onderwerp onvervuld ter neder moeten vallen.

Ik maak deze opmerkingen als eene inleiding tot een onderwerp, hetwelk ik kort wensch te behandelen, indien ik de vrijheid van den Geest des Heeren kan verkrijgen, en ik spreek over dit onderwerp, want hier ligt een groot feit ten grondslag, met hetwelk het werk des Heeren in deze bedeeling te doen heeft.

Gedurende de laatste week werd door de openbare pers eene bekendmaking van verschillende redenen gemaakt, waarom de Heiligen der laatste Dagen niet als Christenen door andere christelijke genootschappen kunnen erkend en behandeld worden. Ik denk, er werden te zamen tien redenen bekend gemaakt, waarom wij niet met ten minste eene der bekende christelijke sekten gemeenschap kunnen hebben.

Het is niet mijn doel, bij deze gelegenheid een overzicht van al die redenen, die aangegeven werden, te ondernemen. Ik zal misschien maar in staat zijn, een of twee daarvan te behandelen. Maar eene der redenen, welke werden aangegeven, waarom wij niet als eene christelijke sekte met hen in gemeenschap kunnen worden opgenomen, is, omdat het zoogenaamde Mormonisme alle christelijke kerken en sekten „ontkerkt” — waaronder ik versta, dat zij bedoelen, dat wij hen, als het Evangelie van Jezus Christus in zijne volheid bezittende, alsook de goddelijke autoriteit om de verordeningen er van te bedienen, niet erkennen.

Onze positie in betrekking tot dit onderwerp komt voort uit de vervulling der voorspellingen der Heilige Schriften aangaande de vernietiging der christelijke Kerk en den algemeenen afval van het Evangelie; en ik weet niet anders dan dat, ten minste in een zekeren zin, onze positie, welke betreffende de in vraag staande sekte (de Presbyteriaansche Kerk in Utah) aangaande dit punt genomen werd, de rechte is. Want toen de profeet Josef in stil gebed van God vroeg, welke Hij van al de christelijke Kerken als de Zijne erkende, werd hem gezegd, dat God geene van hen erkende — dat degenen, welke godsdienst bekenden, Hem met hunne lippen naderden; dat zij Hem met hunne monden vereerden, maar dat hun hart verre van Hem was. Ik neem dus aan, dat wij geen recht hebben, ons te beklagen, wanneer onze christelijke vrienden zeggen, dat wij hen „ontkerken” — dat wil zeggen, indien zij daarmede bedoelen, dat wij hen beschouwen, als het Evangelie in zijne volheid, zoowel als de goddelijke autoriteit om de verordeningen daarvan te bedienen, niet bezittende. Er bestaat geen reden voor schroomvalligheid in het bespreken van dit onderwerp. Het bestaan zelfs der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen veronderstelt, dat de wereld verkeerd was gegaan, dat zij het Evangelie van Jezus Christus vervalscht heeft en dat daardoor de noodzakelijkheid van de herstelling van het Evangelie

ontstond, zoowel als eene herstelling van het Priesterschap Gods, om de verordeningen van het Evangelie te bedienen en hetzelfde aan de wereld te verkondigen. Indien dit niet de toestand der menschen ware geweest, eer het zoogenaamde Mormonisme een bestaan had, zoo zoude er geen plaats voor de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen geweest zijn. Wederom, de Heere is zeer duidelijk aangaande deze dingen geweest. In de openbaring, welke als eene voorrede tot het „Boek der leeringen en verbonden” werd gegeven, zeide de Heere, nadat Hij gezegd had, dat Hij den profeet Josef en zijne medearbeiders kracht zoude geven, om het Boek van Mormon voort te brengen en hetzelfde door de macht Gods te vertalen:

„En ook dat degenen, tot welke deze geboden werden gegeven, kracht mogen hebben, om het fundament van deze Kerk te leggen en dezelve uit de donkerheid en uit de duisternis te brengen, de eenige ware levende Kerk op de oppervlakte der aarde, in dewelke Ik, de Heere, een welbehagen heb, tot de Kerk als een geheel sprekende en niet individueel.”

Er is hier geen middelweg. De Heere verklaarde duidelijk, dat deze Kerk, welke Hij Zijnen dienstknechten kracht had gegeven te organiseeren, de eenige ware en levende Kerk op de aarde was.

Nu, omdat wij deze verklaring maken, vatten onze christelijke vrienden onze handelwijze kwalijk op, zien op ons als uitsluitend, eng en bekrompen zijnde en beschuldigen ons, dat wij hen ontkerken. Nu, wij moeten de beschuldiging dragen, dat wij eng, bekrompen en uitsluitend zijn: maar dat het Mormonisme hen ontkerkt is de waarheid. Indien het Mormonisme *niet* waar is, laat mij herhalen, dat het dan eene misleiding, een bedrog is, en niet datgene, wat het beweert te zijn. Maar is Mormonisme een christelijke godsdienst? Indien den Heere Jezus Christus aan te nemen als God geopenbaard in het vleesch — indien Jezus Christus aan te nemen, als het middel door hetwelk wij zaligheid kunnen verkrijgen, en wiens zoenoffer noodig was, om verlossing tot de kinderen der menschen te brengen — indien hoop in Jezus Christus als een middel der opstanding en de kracht daarvan, en door wiens verzoeningswerk wij niet alleen vrij zijn gemaakt van de overtreding onzer eerste voorouders, maar door hetwelk wij ook vergeving onzer zonden kunnen verkrijgen op voorwaarde van gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie — indien, door dit geheel en al aan te nemen, men een christelijke gemeente uitmaakt, dan hebben de Heiligen der laatste Dagen het eerste recht als christenen beschouwd te worden; want deze leeringen aangaande den Heere nemen wij in hare volle lengte, breedte én diepte aan, en wij gelooven zoo vuriglijk als eenige van hen — ja zelfs in eenen hooger graad — dat er geen andere naam den menschen gegeven is, waardoor wij kunnen zalig worden, dan de naam van den Eeniggeboren Zoon van God, Jezus van Nazareth.

Wordt vervolgd.

Het beste geattesteerd van alle Bijbels.

(*Vervolg van blz. 55*).

De volheid van het Evangelie kwam eenige jaren later tot JOSEPH SMITH in de gedaante van het Boek van Mormon; en wij geven hier zijn eigen verslag:

„Op den avond van 21 September 1824, terwijl ik tot God bad en poogde geloof te oefenen in de kostbare beloften van Zijn Woord, werd de kamer plotseling vervuld met een groot licht, gelijk dat van den dag, maar van een veel reiner en glorierijker aanschijn; inderdaad bij den eersten aanblik scheen het, alsof het geheele huis vol was van een verterend vuur. De verschijning veroorzaakte een schrik door mijn geheele lichaam. Oogenblikkelijk stond een wezen voor mij met veel grooter heerlijkheid dan die, waarmede ik reeds omgeven was. De boodschapper kondigde zich als een engel van God aan, gezonden om de blijde boodschap te brengen, dat het verbond, hetwelk God met oud Israël gemaakt had, op handen was in vervulling te treden; dat het voorbereidingswerk voor de tweede komst van den Messias spoedig zoude beginnen

Hij vertelde mij ook, waar eenige platen begraven lagen, waarop gegraveerd was een verkort afschrift van de verslagen der oude profeten, die op dit vasteland geleefd hadden. De engel verscheen mij driemaal denzelfden nacht, en verklaarde telkens dezelfde dingen. Na vele bezoeken van de engelen Gods ontvangen te hebben, die de majesteit en glorie van de gebeurtenissen, welke in de laatste dagen zouden geschieden, blootlegden, gaf de engel des Heeren op den morgen van 22 September 1827 de verslagen in mijne handen.

Deze verslagen waren gegraveerd op platen, welke het aanschijn hadden, alsof zij van goud waren; elke plaat was zes duim breed en acht duim lang en wat dunner dan gewoon blik. Ze waren met graveeringen in Egyptische hiërogliefen bedekt en te zamen gebonden in een deel, gelijk de bladen van een boek, met drie ringen door het geheel. Het volumen was ongeveer zes duim dik, waarvan één deel verzegeld. De teekens op het onverzegelde gedeelte waren klein en zeer fraai gegraveerd. Het geheele boek toonde in zijne samenvoeging vele kenmerken van antiquiteit en groote bekwaamheid in de graveerkunst. Bij de verslagen werd een bijzonder instrument gevonden, door de ouden „Urim en Thummim” genoemd, bestaande uit twee doorschijnende steenen in den rand van eenen boog gezet en aan de borstplaat vastgemaakt. Door middel van de Urim en Thummim vertaalde ik het verslag, door de gave en macht Gods.”

Zóodanig is de verklaring van JOSEPH SMITH zelf van de bron, waaruit hij het Boek van Mormon ontving en de middelen, waardoor hij het in het Engelsch vertaalde.

Het is hier mijn doel niet, om over den inhoud van dat bijzonder boek of Bijbel te handelen, maar de uitwendige bewijzen van zijne echtheid aan te duiden.

1. De geschiedenis hierboven verhaald, is volkomen overeenstemmend met zich zelf en is in geenen deele met de hoofdleeringen des Bijbels tegenstrijdig. Geen Christen kan met recht weigeren, haar geloof te schenken.

2. Met evenveel waarschijnlijkheid zoude God zich kunnen openbaren op metalen platen als op steenen tafelen, in Amerika zoowel als in Azië. Deze platen zijn beschreven, de steenen, die Mozes ontving zijn nergens beschreven. Hier zijn de datums opgegeven, in den Bijbel worden belangrijke en noodzakelijke datums nooit vermeld.

3. Daar niemand weet, wat de Urim en Thummim geweest is, kan niemand bewijzen, dat JOZEPH SMITHS beschrijving en gebruik hiervan niet nauwkeurig of onwaarschijnlijk is. Wat kan de Christen tegen zijne positieve en omstandige verklaring voortbrengen?

4. Het moet worden toegestemd, dat de noodzakelijkheid van eene Goddelijke openbaring even dringend was in de dagen van SMITH, als ooit het geval is geweest; en daarom de waarschijnlijkheid, dat een ontfermend God zich aan Mr. SMITH zoude openbaren, is even groot, als dat Hij dit aan Mozes of Jesaja enz. gedaan heeft.

Bovendien, laat ons zien, wat anderen van het boek van SMITH te zeggen hebben. Het Boek van Mormon werd in 1830 uitgegeven.

Wij laten hier de „Getuigenis der drie Getuigen”, welke als voorbericht in het Boek van Mormon staat, volgen.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie dit werk zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen Heere Jezus Christus, de platen hebben gezien, welke dit boek bevatten, hetwelk een verslag is van het volk van Nephi, van de Lamaniëten, hunne broederen, en van het volk van Jared, dat van den toren kwam, van welken is gesproken geworden. En wij weten ook, dat zij vertaald zijn door de gave en kracht Gods, want zijne stem heeft het ons bekend gemaakt. Daardoor weten wij zeker, dat het werk waarheid is. Wij getuigen alzoo, dat wij het graverwerk, hetwelk op de platen was, gezien hebben; dat het ons getoond is geworden door de kracht Gods en niet door die van den mensch. Wij maken met nederige woorden bekend, dat een engel Gods uit den Hemel nederdaalde en de platen voor onze oogen bracht, zoodat wij ze konden betasten evenals het graverwerk op dezelve. Wij weten, dat het door de genade van God den Vader en onzen Heere Jezus Christus is, dat wij ze aanschouwden en geven getuigenis, dat deze dingen waarachtig zijn en het is wonderlijk in onze oogen. Niettemin, de stem des Heeren gebood ons, dat wij hiervan getuigenis zouden geven. Om gehoorzaam te zijn aan de geboden van God, geven wij getuigenis van deze dingen, wetende dat, indien wij getrouw blijven in Christus, wij onze kleederen zullen reinigen van het bloed aller menschen, vlekkeloos zullen bevonden worden voor den rechterstoel van Christus en eeuwig met Hem zullen wonen in den hemel. En ere zij den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, welke zijn één God. Amen.

OLIVIER COWDERY. DAVID WHITMER.

MARTINUS HARRIS.

Hier is eene andere getuigenis, ondertekend door acht getuigen.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie dit werk zal komen, dat JOZEPH SMITH JR., de vertaler van dit werk, ons de platen getoond heeft, waarvan gesproken is geworden. Dat zij eenen gouden glans bezitten, en dat wij alle bladen, die genoemde JOZEPH SMITH vertaald heeft, in onze handen hebben gehad, zoodat wij duidelijk het graverwerk, daarop aanwezig, konden zien. Dat dit graverwerk van eene buitengewone bewerking is en tot die der oudheden selijkt te behooren. Wij getuigen met nederige woorden, dat genoemde SMITH ons dit alles getoond heeft, dat wij

dit hebben gezien en betast en wij daardoor met zekerheid weten, dat genoemde SMITH de platen heeft, waarvan wij gesproken hebben. Wij geven onze namen aan de wereld, om aan de geheele aarde te getuigen, wat wij gezien hebben, en wij liegen niet; God zijde onze medegetuige.

CHRISTIAAN WHITMER.

JACOB WHITMER.

PETRUS WHITMER JR.

JAN WHITMER.

HYRUM PAGE.

JOZEF SMITH SR.

HYRUM SMITH.

SAMUEL H. SMITH.

Ik vraag, wat zou de Jood of Christen niet willen geven, om zijnen Bijbel op de bovenstaande wijze geattesteerd te hebben? Natuurlijk hecht de onpartijdige twijfelaar niet het minste gewicht aan godsdienstige spiritistische of theosophische getuigenis. Wij zijn te wel bekend met de waarde van zulke getuigenis om door dezelve bedrogen te worden. Maar wat kunnen de Christenen zeggen? Hun Bijbel is in het geheel niet geattesteerd en de deelen er van kunnen niet een rechtschapen onderzoek doorstaan, of zulke onderzoeken als door de Christenen op het Boek van Mormon toegepast worden.

Doch hier vindt men een getal mannen, juist zoo ongeletterd als Jezus en Zijne discipelen, die een wonderbaar boek voortbrengen en uitgeven, de uitgave er van heeft tot gevolg, de wreede vervolging van SMITH en zijne vrienden en de allerverbazendste ontwikkeling op het gebied van handel en het maatschappelijk leven in onze eeuw. Dit is niet een verhaaltje uit verledene eeuwen, welks geschiedenis door vele wisselvalligheden tot ons is gekomen en waar, wanneer of door wien geschreven wij niet weten, maar eene hedendaagsche ontvouwing. Er zijn nog mannen in het leven, die vóór JOSEPH SMITH geboren zijn, velen zijn er, die hem gekend hebben. Zijn werk en dat van zijne volgelingen blijft in vollen bloei en in volle kracht in Utah, en de Mormoonsche Zendelingen zijn in vele landen.

Uit eene redevoering, gehouden door Ouderling JAMES H. ANDERSON vernemen wij, dat de drie eerste bovengemelde getuigen zich later van de Heiligen der laatste Dagen afscheidten, maar niets kon hun bewegen tot het verloochenen hunner getuigenis. Het was waarheid en zij wisten het. DAVID WHITMER stierf in Januari 1888 te Richmond, Missouri. Toen hij op zijn sterfbed lag, riep hij zijne familie en vrienden om zich henen en gaf de plechtige verklaring, dat hij wist, dat het Boek van Mormon en zijne getuigenis daarvan, overeenkomstig de waarheid waren. Deze getuige keerde nooit tot de Kerk terug, maar bleef zijne getuigenis geven tot aan het einde. De andere acht getuigen bleven standvastig en onwankelbaar in hunne getuigenis. (Godsdienstige stelsels der Wereld, 2e uitgave. Londen, Swan & Sonnenschein, 1892.)

Ik behoef mijne opmerkingen niet te vermeerderen. Ik ben geen vriend van het Mormonisme — dan alleen in zoover, als het een stelsel van nijverheid en vooruitgang is. Maar ik beweer, dat het Boek van Mormon de best geattesteerde Bijbel in de wereld is, en dat de Joodsch Christelijke Bijbel geene bewijzen van eeltheid heeft, gelijk deze.

JOSEPH SYMES.

De Siter.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

GEO. S. SPENCER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

Wat de Ouderlingen moeten prediken.

Op den 30 Maart 1836 kwam de profeet JOSEPH SMITH met de Ouderlingen der Kerk in den Kirtland tempel samen en gaf hun onderricht betreffende datgene, wat zij zouden prediken, daar de verwachting was, dat na weinige dagen deze Ouderlingen uit zouden gaan, om het Evangelie te verkondigen. De instructies, welke de Profeet bij deze gelegenheid gaf, waren, „dat zij zouden gaan in alle ootmoedigheid, in soberheid en prediken Jezus Christus en dien gekruisigd; niet met anderen twisten aangaande hun geloof of godsdienstige stelsels, maar gestadig en voorzichtig handelen.” Bij het voorafgaande voegde de Profeet de opmerking: „Dit geef ik als gebod, en allen, die niet overeenkomstig hetzelfde handelen, zullen zich vervolging op den hals halen, terwijl zij, die het doen, vol des Heiligen Geestes zullen zijn: dit uit ik als eene profetie.”

Deze wijze raad moet door de zendelingen heden opgevolgd worden, daar die evenveel betrekking op hen heeft, als op degenen, die in de eerste dagen der Kerk uitgezonden werden. Indien de Ouderlingen in hunne leeringen eenige verwijzing doen naar andere stelsels van godsdienst, zij zouden zulks doen alleen met het doel, om de goede eigenschappen, welke zij bezitten, aan te bevelen. Het is ongepast, en niet met den plicht, noch met den raad van de autoriteiten der Kerk overeenkomstig, om met het geloof van anderen te spotten of het belachelijk te maken. Niets goeds kan uit dergelijke handelingen voortkomen, maar integendeel wordt de invloed desgenen, die het doet, onder hen, met wien hij groepen is te arbeiden, verzwakt.

Het moet worden toegestemd, dat de godsdienststelsels van het Christendom niet vrij van dwalingen zijn, nochtans is het Christendom geen nadeel maar dikwijls een hulpmiddel tot het verspreiden van het Evangelie. Het is meestal gemakkelijker, om de leeringen van het zuivere Evangelie aan een Christen uit te leggen, en hem van hare schoonheid te overtuigen, dan een godloochenaar te bekeeren, of de Evangeliewaarheden te leeren aan eenen heiden. Het Evangelie, zooals de Heiligen der laatste Dagen het verkondigen, heeft veel grooteren vooruitgang gemaakt onder heidensche natiën die de christelijke leer, gelijk ze in de wereld verkondigd wordt, hebben aangenomen, dan onder de natiën welke niet onderwezen waren, in Christus te gelooven.

De herstelling van het Evangelie door den profeet JOSEPH

SMITH heeft eenen invloed gehad op de godsdienstige leeringen in de wereld en langzamerhand worden eenige der waarheden, welke door hedendaagsche openbaringen aan het licht zijn gekomen, ingevoerd in de geloofsstelsels van de verschillende sekten van het Christendom. De dwalingen in hunne leeringen worden daardoor kleiner, en het is onrechtvaardig en niet wijs, om al de leeringen van de christelijke sekten te veroordeelen, om daardoor het volk de waarheid te laten zien.

Zeer vele menschen zijn voorbeelden in hun leven voor anderen, en in zoover als zij de leeringen des Heilands verstaan, zijn hunne handelingen overeenkomstig die leeringen. Alles wat noodig is, is hun te leeren de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan de eischen door Christus en Zijne Apostelen vastgesteld, en die door de verschillende sekten des Christendoms uit het oog zijn verloren, en hen aan te moedigen eene getuigenis uit den hemel aangaande de herstelling van het Evangelie te zoeken. De Ouderlingen mogen de vrijheid nemen, om verkeerdheden, in welk kleet zij zich ook mogen voordoen, hetzij onder den dekmantel van godsdienstige leeringen of niet, te bestraffen, maar godsdienstige stelsels, omdat zij niet volkomen volmaakt zijn, mogen niet geheel en al veroordeeld worden.

Door den godsdienst van een ander belachelijk te maken, bewijst men niet, dat de zijne de rechte is. Al is het, dat men overtuigende bewijzen kan leveren, dat een ander zich vergist, zoo staaft men daardoor niet de bewering, dat hij zelf niet in dwaling is. Wanneer men voorneemt een ander te bekeeren tot zijn geloof, door diens godsdienst te bespotten, slaagt men in 't algemeen niet in zijne poging.

Het bespotten van een geloofsstelsel heeft soms tot gevolg, dat men van alle richtingen een afkeer krijgt; en het twisten van de verschillende sekten is de oorzaak geweest, dat goede, welgezinde menschen zich van alle godsdienstige stelsels hebben afgescheiden. Uit deze klasse zijn vele bekeerlingen tot het ware Evangelie vergaderd.

In hunne conversatie moeten de Ouderlingen de raadgevingen van den Profeet JOSEPH SMITH „gestadig en voorzichtig te handelen” zich steeds herinneren en trachten de schoonheid van het volmaakte plan der zaligheid op zulk eene wijze aan te toonen, dat de toehoorders zijne uitmuntendheid kunnen waardeeren, zonder dat hunne stelsels van godsdienst bespot worden. Zij moeten ook acht geven op des Heilands woorden: „Vorzichtig te zijn gelijk de slangen en oprecht (zacht) gelijk de duiven.” Als zij dezen raad opvolgen, zullen zij onnoodige debatten en twisten aangaande godsdienstige leeringen kunnen vermijden. (*Mill. Star.*)

In het laatste nummer der „*Ster*” werd er door Prest. WELLS gewezen op de groote hulp en ondersteuning in het verbreiden der waarheid, welke de Heiligen konden verleenen, wanneer zij uitgingen met de getuigenis brandende in hunne harten en hunne vrienden in kennis stelden met hetgeen de Heere aan hen bewe-

zen had, door hun het licht in hunne harten te geven, en er werd gezegd, dat de Heiligen, welke aldus werkzaam waren, van dezelfde zegeningen verzekerd konden zijn, welke aan de zendelingen zijn beoefend in het redden van de zielen der menschen.

Wij komen nu hierop terug, om inzonderheid de broeders en zusters indachtig te maken op hetgeen gezegd wordt, en om des te beter te kunnen zeggen, dat de instructie aan de Ouderlingen gegeven aangaande hunne gesprekken met anderen over het Evangelie, ook met profijt door het lokale Priesterschap in de verschillende vertakkingen en de Heiligen in 't algemeen kunnen opgevolgd worden.

Menig heilige, toen hij het licht van de blijde boodschap mocht ontvangen, en niet kon zwijgen wegens de groote blijdschap, welke zijne ziel vervulde, heeft zich gehaast. om het aan familieleden en vrienden te zeggen, meenende, dat alle menschen even verblijd zouden zijn als hij zelf, om de waarheid te hooren. Maar, helaas! hoe groot is zijne droefheid en teleurstelling geweest, toen hij vernam, dat de waarheid voor hen in vele gevallen eene dwaasheid en bespottung was. Men bedenke daarom, dat als van zijnentwege over den godsdienst van anderen met minachting wordt gesproken, dit niet in den geest van het Evangelie is, dat zij daardoor niet aangetrokken, maar afkeerig gemaakt worden. „Wij eischen het recht om den almachtigen God te dienen volgens de ingevingen van ons geweten, en geven alle menschen hetzelfde recht, Hem te dienen, hoe, waar of wat zij ook willen.” Dit artikel van ons geloof zegt niet, dat iemand het Evangelie aan zijne medenatuurgenooten niet moet bekend maken, maar ontzegt hem wel het recht, om den godsdienst van anderen te bespotten. Hij die volgens de bovenstaande instructie wil werken, hetzij met familieleden of vrienden, heeft de verzekering van den Profeet, dat hij den bijstand des Heiligen Geestes zal hebben, en daar het alleen door dien Geest is, dat men de waarheid kan verstaan, zal men de noodzakelijkheid inzien, van te handelen overeenkomstig dezelve.

X Driemaandelijksche Conferentie.

De driemaandelijksche Conferentie der Nederlandsche Zending werd gehouden te Amsterdam, den 6den September 1896. Al de zendelingen waren tegenwoordig.

De drie vergaderingen, welke te 10, te 2 en te 6 uur werden gehouden, waren zeer goed bezocht.

In de morgenvergadering spraken: president GEO. S. SPENCER, J. B. RIPPLINGER, F. PIEPER, B. A. DENKERS en A. VAN DER GRAAFF.

In de middagvergadering werden de autoriteiten der Kerk en der Europeesche Zending door president SPENCER den heiligen tot stemming voorgelegd en door de vergadering eenstemmig in hunne verschillende roepingen erkend; daarna de autoriteiten der Neder-

landsche Zending. De sprekers in deze vergaderingen waren: G. J. KRUITBOSCH, H. VAN BRAAK, R. JANS, K. JONGSMA, W. J. DE BRIJ, F. E. HANSEN en president GEO. S. SPENCER.

De sprekers in de avondvergadering waren: W. D. BINGHAM, D. J. NIEVELD en GEO. S. SPENCER.

Uitmundende leeringen en vermaningen werden op deze Conferentie gegeven, een buitengewone geest heerschte er, en deze dag zal bij de broeders en zusters nog lang in aangename herinnering blijven.

Maandagmorgen werd eene priester-vergadering gehouden, in welke de zendelingen een verslag van hunne werkzaamheden en ondervindingen gaven en door president SPENCER werden leeringen en instructies gegeven. Dit was eene uitmundende vergadering en de verslagen toonden, dat de zending in een beteren toestand is dan ooit te voren.

Aangekomen.

Den 30sten Augustus Ouderling FRANK E. HANSEN. Broeder HANSEN is geroepen om in Rotterdam werkzaam te zijn.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling W. D. BINGHAM is van zijne zending eervol ontslagen; om den 21sten September met de „City of Rome” naar huis te kunnen terugkeeren.

Ouderling B. A. DENKERS is van zijnen arbeid in Arnhem ontslagen en geroepen om in Rotterdam werkzaam te zijn.

Ouderling R. JANS is van zijnen arbeid in Rotterdam ontslagen en geroepen om in Arnhem werkzaam te zijn.

Ouderling A. V. D. GRAAFF is van zijnen arbeid in Rotterdam ontslagen en geroepen om in Luik, België werkzaam te zijn.

Eenige profetische uitingen.

De rampen, waarmede het menschedom in dezen tijd overvallen wordt en waarvan men de berichten zoo herhaaldelijk in de dagbladen leest, brengen de woorden, welke President WILFORD WOODRUFF op eene vergadering, gehouden te Brigham City, Utah, op Zondag den 24sten Juni 1894, uitsprak, in herinnering. Onder andere dingen zeide hij: „Ik moest niet trachten tot deze vergadering te spreken dezen avond, aangezien ik heden reeds tweemaal heb gesproken; maar er rusten plichten op mij, welke ik moet volbrengen. En ik wensch eene vraag te richten aan deze vergadering. Wanneer ik het gezicht des nachts voortdurend voor mijne oogen zie en de groote oordeelen kan zien, welke spoedig over deze wereld zullen uitgegoten worden, wanneer ik weet, dat deze dingen voor de deur staan van Jood en Christen; terwijl ik weet, dat deze dingen waar zijn en ik deze positie voor God en deze wereld bekleed, kan ik mijne stem wederhouden eene waar-

schuwing voor dit volk te uiten en voor de natiën der aarde? Het is mogelijk, dat ik nooit meer met dit volk samenkom; ik kan niet zeggen, hoe dat zijn zal. Maar terwijl ik leef en deze dingen gedurig voor mijne oogen zie, zal ik mijne waarschuwendende stem laten hooren. Nu, de vraag, welke ik aan u wensch te richten is deze: „Er zijn veertienhonderd millioen menschen op deze aarde, en over al deze hangt eene wolk van duisternis, bijna geheel op hunne schouders. Kunt gij mij zeggen, waar het volk is, hetwelk behoed en beschermd zal worden voor de groote ongelukken en oordeelen, welke nu voor de deur staan?” Ik zal het u zeggen: Het Priesterschap Gods, zij, die hun Priesterschap eeren en die hunne zegeningen waardig zijn, zijn de eenigen, welke deze zekerheid en bescherming zullen genieten. Geen ander volk heeft een recht, om voor deze oordeelen beschermd te worden. Deze oordeelen zijn voor onze deur en dit volk zal ze zelfs niet geheel ontgaan. Zij zullen nederkomen als de oordeelen van Sodom en Gomorra. En niemand dan het Priesterschap zal voor hunne woede verzekerd zijn. God heeft de verstorende engelen voor jaren terug gehouden, opdat zij niet ook de tarwe met het onkruid zouden nedermaaien. Maar ik wensch u nu te zeggen, dat deze engelen de portalen des hemel hebben verlaten, dat zij nu boven dit volk en boven deze natie staan en dat zij nu boven de aarde zweven, wachtende, de oordeelen uit te gieten. *En zelfs van af dezen dag zullen zij worden uitgegoten.* Ongelukken en moeielijkheden nemen toe op aarde, en deze dingen hebben eene beteekenis. Herinnert u dit en denkt over deze dingen na. Indien gij uwe plichten vervult en ik de mijne, zoo zullen wij bescherming hebben en in vrede en zekerheid door deze smarten heengaan. Leest de Schriften en de openbaringen. Zij zullen u over al deze dingen spreken. Groote veranderingen staan voor onze deur. De volgende twintig jaren zullen machtige veranderingen onder de natiën der aarde plaats grijpen. Gij zult leven, om deze dingen te zien, of ik het doe, weet ik niet. Ik ben onder den last dezer dingen nedergedrukt geweest en heb gevoeld, dat ik hier daarover moest spreken.”

De vele rampspoeden van den laatsten tijd, zijn in vervulling van datgene, wat President WOODRUFF bij deze gelegenheid voorspelde. Sedert de dagen van den Profet JOZEPH SMITH, hebben de geïnspireerde mannen van God, de verwoesting voorspeld, welke op de bewoners der aarde zou komen, indien zij zich niet van hunne zonden bekeerden en tot den Heere zouden gaan. Maar sedert de profetische uiting van President WOODRUFF, waarop in het bovenstaande werd gewezen, is het getal der ongelukken vermeerderd. Er gaat tegenwoordig nauwelijks een dag voorbij, zonder dat een vreeselijk ongeluk plaats heeft. Buiten voorvallen, die gewoonlijk plaats hebben, ziet men thans vele gebeurtenissen van een vernietigenden aard, waarvan men vroeger nooit heeft gehoord. Het schijnt, dat zelfs de grootste twijfelaar moet toestemmen, dat de vernietiging van leven en eigendom dagelijks toeneemt.

De Heiligen der laatste Dagen zien op al deze gebeurtenissen

als de oordeelen van God; want Hij verklaarde, dat na de getuigenis Zijner dienstknechten, het volk der wereld door de getuigenis van Zijn toorn zou bezocht worden. In eene openbaring, gegeven aan JOZEPH SMITH in December 1832, zegt de Heere: „Want na uwe getuigenis komt de getuigenis van aardbevingen, welke gejammer in haar midden zullen veroorzaken, en de menschen zullen op den grond vallen, niet bekwaam zijnde, te staan. Ook zal de getuigenis der stemmen des donders komen, en der stemmen des bliksems, en der stemmen des stormwinds, en der stemmen der golven der zee, welke zich buiten hunne grenzen zullen begeven. En alle dingen zullen in opstand zijn; en zekerlijk zullen de harten der menschen van vreeze bezwijken, want vrees zal op alle menschen komen.”

Toen deze openbaring werd ontvangen, waren zulke gebeurtenissen, als nu dagelijks voorkomen, bijna onbekend. Sedert dien tijd zijn de gemachtigde dienstknechten des Heeren tot elke natie gegaan en hebben hunne getuigenis afgelegd, het volk tot bekeering uitgenoodigd en hebben de opmerkzaamheid gevestigd op de voorspellingen aangaande degenen, welke de waarschuwing, die gegeven wordt, verwerpen. De ouderlingen der Kerk verkondigen nog dezelfde boodschap in elke plaats, waar menschen zijn, die naar hen willen luisteren. Tegelijkertijd leeren zij de beginselen van het Evangelie van Christus, zooals het opnieuw aan den Profeet JOZEPH SMITH is geopenbaard, en bedienen de verordeningen, welke tot het Evangelie behooren, aan al degenen, die in hunne woorden gelooven en den wensch bekend maken, leden der Kerk van Jezus Christus te zijn.

De Heere heeft Zijne dienstknechten geboden, de bewoners der aarde te waarschuwen voor de gebeurtenissen, die hun te wachten staan, en om dit bevel te vervullen, zenden de Heiligen der laatste Dagen duizenden zendelingen uit. Zij gelooven, dat de tweede komst van Christus nabij is, daar de teekenen Zijner komst, welke, zooals Hij voorspeld heeft, gegeven zouden worden, zich vertoonen. Indien iemand twijfelt, laat hem de woorden des Verlossers lezen, zooals zij in het 24ste hoofdstuk van Mattheus zijn opgeteekend, en zien, of de voorspellingen daarin vervat, niet vervuld worden.

✕

De Zending hier en elders.

Ouderling W. J. DE BRIJ deelt ons het volgende mede aangaande het werk in Dordrecht:

„Dordrecht is eene oude stad, gesticht in het jaar 1018 door DIRK III, en heeft eene gewichtige rol gespeeld, niet alléén op geschiedkundig maar ook op godsdienstig gebied. Het was daar, dat in 1618 vele godgeleerden te zamen kwamen in eene Synode onder voorzitterschap van J. BOGERMAN, predikant te Leeuwarden. Het doel dezer Synode was, om meer eenheid onder de geloovigen te brengen, daar er vele partijen onder hen waren, inzonderheid

de volgelingen van ARMINIUS en GOMARUS. De 5 artikelen tegen de Remonstranten werden toen aangenomen en verschillende geloofsregelen vastgesteld. De plaats, waar toen vele geloofshelden te zamen vergaderden, is nu in eene gevangenis herschapen. Zooals bijna overal, is Dordrecht eene stad, waar godsdienstzin en wereldzin te zamen in ruime mate heerschen.

Het getal inwoners bedraagt ongeveer 35.000; zij leven meestal van handel en scheepvaart, daar dit vanwege de ligging der stad een geschikt bedrijf voor hare bewoners is. In de laatste jaren is ook deze tak van welvaart achteruit gegaan en is de stad nu slechts het overblijfsel van vroegere grootheid.

Even als andere plaatsen waar de bazuin des Evangelies nog niet weerklonken heeft, zoo erkende ook Dordrecht slechts de menschelijke inzetten, die door velen als Goddelijk beschouwd werden, al was het ook dat velen reeds toebereid waren om het Evangelie te ontvangen.

Nadat zendeling E. NEUTEBOOM eenigen tijd aldaar gearbeid en op verschillende plaatsen vergadering gehouden had en er tevens een paar personen gedoopt waren, werd het mijn lot Dordrecht te bewerken, daar br. N. naar Zion was vertrokken. Van tijd tot tijd bezocht ik Dordrecht, daar ik zooals br. N in de vertakking Rotterdam arbeidende was, en hield dan vergaderingen en sprak met de onderzoekers. Even als alle dienstknechten ondervond ik veel tegenwerking, laster en meerdere onaangename dingen, welke zoo vaak ons deel zijn. Voor een korten tijd werd door omstandigheden de arbeid te Dordrecht eenigszins gestaakt, totdat de President der Nederlandsche Zending A. W. JUDD mij opdroeg, naar eene geschikte vergaderplaats rond te zien en de stad geregeld te bewerken.

Na eenige moeite gelukte het een lokaal te huren, hetwelk geschikt bleek te zijn voor vergaderplaats. Deze zaal is gelegen in het Stek No. 5 en in de nabijheid van het gebouw, waar in 1618 de Synode vergaderde. Den 8sten December 1895 werd deze vergaderzaal voor het eerst in gebruik genomen. President A. W. JUDD was bij die gelegenheid tegenwoordig. Het lokaal is doelmatig ingericht, bevat ruim 60 zitplaatsen en verder ruimte genoeg, om dit getal tot 90 te brengen. Zendeling H. KOLDEWIJN was aangevozen, om met mij te arbeiden. Wij begonnen dan ook met hartelust tractaatjes te verspreiden en waar de gelegenheid zich voordeed, het Evangelie te prediken. Een verslaggever van een der plaatselijke Couranten verzocht een onderhoud met ons en wij gaven hem welwillend de noodige inlichtingen. Daarna plaatste hij een klein bericht omtrent onze beginselen in de Courant, meldde tevens, waar de plaats der vergadering was en raadde het publiek aan, nader met ons in kennis te treden. Vele nieuwsgierigen kwamen naar ons luisteren en velen van hen kwamen later uit vrucht van overtuiging tot de kerk des Heeren. Alles ging echter niet zonder moeielijkheden gepaard; veel valsche geruchten waren er omtrent ons in omloop, sommige tengevolge van

eenige artikelen, voorkomende in de „Vredeboed,” waarin o. a. vermeld werd, dat het boek van Mormon een gestolen handschrift van SOLOMON SPAULDING was. Het eerst begaven wij ons naar den uitgever van voornoemd blad, Ds. M. Hij sprak weinig en zeide, dat de schrijver van het stuk verantwoordelijk was. Hij wilde echter geen artikel van onze zijde ter verdediging opnemen en antwoordde op alles met: het kan wel, hm, hm, ja, of neen. Daarna begaven wij ons naar den schrijver van het stuk, den heer B. Wij toonden hem het boek van Mormon, de „Spaulding Story” en andere bewijzen tot wederlegging van zijn artikel. Hij was echter niet bereid, iets te herroepen en zeide, dat het wel zijn kon, doch dat hij het zoo in andere boeken gelezen had. Daarop vertelden wij, dat die boeken wel 25 jaren ten achter waren, daar het feit bewezen was, dat het boek Mormon en de „Spaulding Story” twee verschillende boeken zijn, die niets met elkaar gemeen hebben.

Daar op deze wijze de waarheid niet tot haar recht kwam, besloten wij eene openbare vergadering te houden, wat wij dan ook deden. Beide heeren werden uitgenoodigd aldaar tegenwoordig te zijn, waaraan echter niet voldaan werd. Vier hunner leerlingen waren in die vergadering tegenwoordig en maakten verschillende aantekeningen. Er was in de couranten van deze vergadering melding gemaakt en het gevolg was, dat ongeveer 90 personen aldaar tegenwoordig waren. Op duidelijke wijze werd aangetoond, dat alles wat in die courant omtrent ons geschreven was, valsche voorstellingen bevatte, en tevens werd duidelijk de echtheid van het boek van Mormon aangetoond. Op het einde der vergadering werd er gelegenheid gegeven tot wederlegging van hetgeen gesproken was; doch niemand maakte hiervan gebruik; ook is er later niets meer omtrent ons in voornoemd blad geschreven. Het gunstig resultaat, door deze vergadering verkregen, deed ons besluiten, eene tweede te houden, waaraan ook gevolg gegeven is. Het leven van den profeet JOSEF SMITH en de vervolgingen der Heiligen werd toen besproken. Later werd ons plaatsruimte in eene courant verleend tot het weerspreken van eenige valsche voorstellingen omtrent het veelvoudig huwelijk.

Alle deze dingen deden de Heiligen der laatste Dagen groote bekendheid in Dordrecht verwerven, en zoo gingen wij door goed en kwaad gerucht voorwaarts. Onze Hemelsche Vader liet zich niet onbetuigd, doch toonde ook in deze stad, dat Hij met Zijne dienstknechten is. Hij verwekte vrienden, die ons verdedigden en van voedsel van tijd tot tijd voorzagen. Er kwamen al zeer spoedig enkelen vragen om gedoopt te worden tot vergeving hunner zonden, daar zij overtuigd waren van de waarheid van het Evangelie.

Nadat de eerste drie maanden voorbij waren, werd br. R. JANS in de plaats van br. H. KOLDEWIJN aangewezen, om met mij te arbeiden, daar deze naar Amsterdam verplaatst was. Het werk des Heeren ging wederom vooruit en enkelen traden toe tot die gemeente, die zalig wordt. Sedert de Juni-Conferentie is br. H. van

BRAAK met mij arbeidende. Op dit oogenblik kunnen wij ons verheugen in het bezit van 24 gedoopte leden, waarvan er 18 sedert de opening onzer zaal gedoopt zijn. 10 Kinderen zijn ingezegend en we hebben een begin gemaakt met eene zustersvergadering. Des Zondagsmiddags hebben wij eene Zondagsschool voor kinderen, die door ongeveer 30 wordt bijgewoond en des avonds een voor volwassenen en wij kunnen ons dan in minstens 25 hoorders verheugen. Zoo zien wij, dat ook in dit gedeelte van des Heeren wijngaard de vooruitzichten goed zijn en bij voorzichtigen arbeid zullen er met de hulp des Heeren nog velen tot de Kerk komen.

Het is echter niet alleen Dordrecht, waarheen onze blikken gericht zijn als een geschikt arbeidsveld voor het werk des Heeren, maar daar deze stad door eenige welvarende dorpen is omgeven, zooals: Dubbeldam, Papendrecht, Sliedrecht, Zwijndrecht en eenige andere, gelooven wij, dat ook hier de inwoners met het hersteld Evangelie in kennis gebracht moeten worden. Er zijn door ons reeds stappen gedaan tot het bearbeiden van die plaatsen, en wij gelooven, dat dit niet zonder vrucht zal blijven, daar wij in alles duidelijk de leiding van de hand des Heeren kunnen zien."

Utah-Nieuws.

(Ontleend aan Staats-Conranten).

X

Het delven van steenkolen is eene der voornaamste takken van industrie voor Utah. Naar berekening zijn er 15,000 vierkante mijlen aan steenkoolbeddingen, met eene voldoende hoeveelheid, om alle verbruikers in de Vereenigde Staten voor eenwen te voorzien.

Volgens officiële verslagen wordt de opbrengst van kostbare metalen van de mijnen van Utah in 1895 geschat op 75,000 ons goud en 8,000,000 ons zilver. De muntwaarde van het goud is 1,500,000 dollars (circa 3,750,000 gulden), en de marktwaarde van het zilver ongeveer 5,360,000 dollars (circa 13,400,000 gulden).

Op den 31 Aug. vertrokken het K- of P-corps, muzikanten en leden van het Tabernakelkoor en vrienden, in het geheel omtrent 400 personen, van Salt Lake City naar Denver, Colorado, om deel te nemen aan het groote „Western Eisteddfod“ (muziekfeest), hetwelk aldaar den 1, 2 en 3 September plaats had. Het zingen van het koor werd luid toegejuicht en was in vele opzichten een succes. Het korps behaalde den eersten prijs, en een uitgelezen getal zangeressen uit het koor werd eveneens overwinnaar met den eersten prijs.

I N H O U D :

Predicatie door Ouderl. B. H. ROBERTS	Blz. 65	Aangekomen, Ontslag en Benoemingen	Blz. 75
Het beste geattesteerd van alle Bijbels .	„ 69	Eenige profetische uitingen . . .	„ 75
Wat de Ouderlingen moeten prediken	„ 72	De Zending hier en elders . . .	„ 77
3-maandelijksche Conferentie . . .	„ 74	Utah-Nieuws	„ 80

Uitgave van GEO. S. SPENCER, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.